

BESLUT

RÅDETS BESLUT

av den 23 juli 2014

om Litauens införande av euron den 1 januari 2015

(2014/509/EU)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA BESLUT

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 140.2,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

med beaktande av Europeiska kommissionens rapport,

med beaktande av Europeiska centralbankens rapport,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande,

med beaktande av Europeiska rådets överläggningar,

med beaktande av rekommendationen från de rådsmedlemmar som företräder medlemsstater som har euron som valuta, och

av följande skäl:

- (1) Den tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen (EMU) inleddes den 1 januari 1999. Vid sitt möte i Bryssel den 3 maj 1998 beslutade rådet i sin sammansättning av stats- eller regeringschefer att Belgien, Tyskland, Spanien, Frankrike, Irland, Italien, Luxemburg, Nederländerna, Österrike, Portugal och Finland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 1999 ⁽¹⁾.
- (2) Genom beslut 2000/427/EG ⁽²⁾ fastslog rådet att Grekland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 2001. Genom beslut 2006/495/EG ⁽³⁾ fastslog rådet att Slovenien uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 2007. Genom beslut 2007/503/EG ⁽⁴⁾ och 2007/504/EG ⁽⁵⁾ fastslog rådet att Cypern och Malta uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron den 1 januari 2008. Genom beslut 2008/608/EG ⁽⁶⁾ fastslog rådet att Slovakien uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron. Genom beslut 2010/416/EU ⁽⁷⁾ fastslog rådet att Estland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron. Genom beslut 2013/387/EU ⁽⁸⁾ fastslog rådet att Lettland uppfyllde de nödvändiga villkoren för att införa euron.

⁽¹⁾ Rådets beslut 98/317/EG av den 3 maj 1998 i enlighet med artikel 109j.4 i fördraget (EGT L 139, 11.5.1998, s. 30).

⁽²⁾ Rådets beslut 2000/427/EG av den 19 juni 2000 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget om Greklands införande av den gemensamma valutan den 1 januari 2001 (EGT L 167, 7.7.2000, s. 19).

⁽³⁾ Rådets beslut 2006/495/EG av den 11 juli 2006 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget om Sloveniens införande av den gemensamma valutan den 1 januari 2007 (EUT L 195, 15.7.2006, s. 25).

⁽⁴⁾ Rådets beslut 2007/503/EG av den 10 juli 2007 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget om Cyperns införande av den gemensamma valutan den 1 januari 2008 (EUT L 186, 18.7.2007, s. 29).

⁽⁵⁾ Rådets beslut 2007/504/EG av den 10 juli 2007 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget om Maltas införande av den gemensamma valutan den 1 januari 2008 (EUT L 186, 18.7.2007, s. 32).

⁽⁶⁾ Rådets beslut 2008/608/EG av den 8 juli 2008 i enlighet med artikel 122.2 i fördraget om Slovakiens införande av den gemensamma valutan den 1 januari 2009 (EUT L 195, 24.7.2008, s. 24).

⁽⁷⁾ Rådets beslut 2010/416/EU av den 13 juli 2010 i enlighet med artikel 140.2 i fördraget om Estlands införande av euron den 1 januari 2011 (EUT L 196, 28.7.2010, s. 24).

⁽⁸⁾ Rådets beslut 2013/387/EU av den 9 juli 2013 om Lettlands införande av euron den 1 januari 2014 (EUT L 195, 18.7.2013, s. 24).

- (3) Enligt punkt 1 i protokollet om vissa bestämmelser angående Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland, fogat till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (nedan kallat *EG-fördraget*) anmälde Förenade kungariket till rådet att det inte avsåg att gå över till den tredje etappen i EMU den 1 januari 1999. Denna anmälan har inte ändrats. I enlighet med punkt 1 i det till EG-fördraget fogade protokollet om vissa bestämmelser angående Danmark och det beslut som fattades av stats- och regeringscheferna i Edinburgh i december 1992 har Danmark anmält till rådet att landet inte kommer att delta i den tredje etappen av EMU. Danmark har inte begärt att det förfarande ska inledas som avses i artikel 140.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat *EUF-fördraget*).
- (4) Sverige är genom beslut 98/317/EG medlemsstat med undantag enligt artikel 139.1 i EUF-fördraget. Enligt artikel 4 i 2003 års anslutningsakt ⁽¹⁾ är Republiken Tjeckien, Litauen, Ungern och Polen medlemsstater med undantag enligt definitionen i artikel 139.1 i EUF-fördraget. I enlighet med artikel 5 i 2005 års anslutningsakt ⁽²⁾ är Bulgarien och Rumänien medlemsstater med undantag enligt definitionen i artikel 139.1 i EUF-fördraget. I enlighet med artikel 5 i 2012 års anslutningsakt ⁽³⁾ är Kroatien medlemsstat med undantag enligt definitionen i artikel 139.1 i EUF-fördraget.
- (5) Europeiska centralbanken (ECB) inrättades den 1 juli 1998. Det europeiska monetära systemet ersattes med en växelkursmekanism som inrättades genom Europeiska rådets resolution av den 16 juni 1997 om införande av en växelkursmekanism i tredje etappen av den ekonomiska och monetära unionen ⁽⁴⁾. Förfarandena för en växelkursmekanism under etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen (ERM II) fastställdes i ett avtal av den 16 mars 2006 mellan ECB och de nationella centralbankerna i medlemsstaterna utanför euroområdet avseende operativa förfaranden för en växelkursmekanism under etapp tre av den ekonomiska och monetära unionen ⁽⁵⁾.
- (6) I artikel 140.2 i EUF-fördraget fastställs förfaranden för att upphäva de berörda medlemsstaternas undantag. Minst en gång vartannat år, eller på begäran av en medlemsstat med undantag, ska kommissionen och ECB rapportera till rådet enligt förfarandet i artikel 140.1 i EUF-fördraget.
- (7) Medlemsstaternas nationella lagstiftning, inklusive de nationella centralbankernas stadgar, ska vid behov anpassas för att säkerställa förenlighet med artiklarna 130 och 131 i EUF-fördraget och med stadgan för ECB respektive Europeiska centralbankssystemet (ECBS-/ECB-stadgan). Kommissionens och ECB:s rapporter ger en detaljerad bedömning av den litauiska lagstiftningens förenlighet med artiklarna 130 och 131 i EUF-fördraget och med ECBS-/ECB-stadgan.
- (8) I enlighet med artikel 1 i protokoll nr 13 om konvergenskriterier, som det hänvisas till i artikel 140 i EUF-fördraget, innebär prisstabilitetskriteriet enligt artikel 140.1 första strecksatsen i EUF-fördraget att en medlemsstat under en tid av ett år före granskningen ska uppvisa en hållbar prisutveckling och en genomsnittlig inflationstakt som inte med mer än 1,5 procentenheter överstiger inflationstakten i de högst tre medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet. För prisstabilitetskriteriet ska inflationstakten mätas med hjälp av det harmoniserade indexet för konsumentpriser (HIKP) som definieras i rådets förordning (EG) nr 2494/95 ⁽⁶⁾. För att bedöma prisstabilitetskriteriet ska en medlemsstats inflationstakt mätas som den procentuella förändringen av det aritmetiska medelvärdet av tolv månadersindexet i förhållande till det aritmetiska medelvärdet av tolv månadersindexet för föregående period. I kommissionens och ECB:s rapporter beräknades referensvärdet som det enkla aritmetiska medelvärdet av inflationstakten i de tre medlemsstater med bäst resultat i fråga om prisstabilitet plus 1,5 procentenheter. Under ettårsperioden till och med april 2014 beräknades inflationstaktens referensvärde till 1,7 procent, med Lettland, Portugal och Irland som de tre medlemsstaterna med bäst resultat i fråga om prisstabilitet. Dessa länders inflationstakt uppgick till 0,1, 0,3 respektive 0,3 procent. Det är befogat att till medlemsstaterna med bäst resultat inte räkna de länder vars inflationstakter inte kan ses som ett meningsfullt referensvärde för andra medlemsstater. Sådana avvikare identifierades tidigare i konvergensrapporterna för 2004, 2010 och 2013. I dagens situation är det befogat att inte räkna in Grekland, Bulgarien och Cypern bland medlemsstaterna med bäst resultat ⁽⁷⁾. För beräkningen av referensvärdet ersätts de av Lettland, Portugal och Irland, som är de medlemsstater som har de näst lägsta genomsnittliga inflationstakterna.

⁽¹⁾ EUT L 236, 23.9.2003, s. 33.

⁽²⁾ EUT L 157, 21.6.2005, s. 203.

⁽³⁾ EUT L 112, 24.4.2012, s. 21.

⁽⁴⁾ EGT C 236, 2.8.1997, s. 5.

⁽⁵⁾ EUT C 73, 25.3.2006, s. 21.

⁽⁶⁾ Rådets förordning (EG) nr 2494/95 av den 23 oktober 1995 om harmoniserade konsumentprisindex (EGT L 257, 27.10.1995, s. 1).

⁽⁷⁾ I april 2014 var den genomsnittliga 12-månadersinflationstakten i Grekland, Bulgarien och Cypern 1,2, 0,8 respektive 0,4 %, och i euroområdet 1,0 %.

- (9) I enlighet med artikel 2 i protokoll nr 13 fordrar kriteriet om den offentliga sektorns finanser enligt artikel 140.1 andra strecksatsen i EUF-fördraget att medlemsstaten vid tidpunkten för granskningen inte får vara föremål för något beslut av rådet enligt artikel 126.6 i EUF-fördraget om att ett alltför stort underskott föreligger.
- (10) I enlighet med artikel 3 i protokoll nr 13 fordrar kriteriet om deltagande i Europeiska monetära systemets växelkursmekanism som avses i artikel 140.1 tredje strecksatsen i EUF-fördraget att kursrörelserna för en medlemsstats valuta ska ha legat inom det normala fluktuationsutrymmet enligt Europeiska monetära systemets växelkursmekanism, utan att allvarliga spänningar har uppstått, under minst de senaste två åren före granskningen. Särskilt ska medlemsstaten inte på eget initiativ ha devalverat sin valutas bilaterala centralkurs i förhållande till euron under denna period. Sedan den 1 januari 1999 ska bedömningen av hur väl växelkurskriteriet uppfylls ske inom ramen för ERM II. Kommissionen och ECB har i sina rapporter bedömningar av hur väl växelkurskriteriet uppfylls granskat tvåårsperioden till och med den 15 maj 2014.
- (11) I enlighet med artikel 4 i protokoll nr 13 fordrar kriteriet om konvergens i räntesatserna som avses i artikel 140.1 fjärde strecksatsen i EUF-fördraget att en medlemsstat under ett år före granskningen ska ha haft en genomsnittlig långfristig nominell räntesats som inte med mer än två procentenheter överstiger motsvarande räntesats i de högst tre medlemsstater som har uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet. När det gäller kriteriet om konvergens i räntesatserna användes räntan på jämförbara tioåriga referensobligationer. För att bedöma i vilken utsträckning kriteriet om räntesatser uppfylls beräknades ett referensvärde i kommissionens och ECB:s rapporter i form av det enkla aritmetiska medelvärdet av den nominella långfristiga räntesatsen i tre av de medlemsstater som hade uppnått de bästa resultaten i fråga om prisstabilitet plus två procentenheter. Referensvärdet baseras på den långfristiga räntesatsen i Lettland (3,3 %), Irland (3,5 %) och Portugal (5,9 %) och uppgick till 6,2 % under den ettårsperiod som gick ut i april 2014.
- (12) I enlighet med artikel 5 i protokoll nr 13 ska kommissionen tillhandahålla de uppgifter som ska användas vid bedömningen av konvergenskriteriets tillämpning. Kommissionen tillhandahöll dessa uppgifter. Uppgifter om de offentliga finanserna tillhandahölls av kommissionen efter medlemsstaternas rapportering per den 1 april 2014 i enlighet med rådets förordning (EG) nr 479/2009 ⁽¹⁾.
- (13) På grundval av rapporter från kommissionen och ECB om hur Litauen fullgör sina förpliktelser när det gäller att förverkliga den ekonomiska och monetära unionen drogs följande slutsatser:
- a) Litauens nationella lagstiftning, inklusive den nationella centralbankens stadga, är förenlig med artiklarna 130 och 131 i EUF-fördraget och ECBS-/ECB-stadgan.
- b) När det gäller Litauens uppfyllande av de konvergenskriterier som avses i de fyra strecksatserna i artikel 140.1 i EUF-fördraget kan följande konstateras:
- Den genomsnittliga inflationstakten i Litauen under ettårsperioden till och med april 2014 låg på 0,6 %, vilket är klart lägre än referensvärdet, och den förväntas understiga referensvärdet under de kommande månaderna.
 - Med ett underskott i den offentliga sektorns finanser på 2,1 % av BNP under 2013 är Litauen inte föremål för ett rådsbeslut om att det föreligger ett alltför stort underskott.
 - Litauen har varit medlem i ERM II sedan den 28 juni 2004. Vid anslutningen till ERM II åtog sig myndigheterna ensidigt att behålla sitt sedelfondssystem i denna mekanism. Under de två åren före denna bedömning avvek växelkursen för litas inte från centralkursen och inga spänningar uppstod.
 - Under ettårsperioden till och med april 2014 låg den långfristiga räntesatsen i Litauen i genomsnitt på 3,6 %, vilket är klart lägre än referensvärdet.
- c) Mot bakgrund av bedömningen av förenligheten i rättsligt avseende och uppfyllandet av konvergenskriterierna samt med beaktande av de tillkommande faktorerna uppfyller Litauen villkoren för att införa euron.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 479/2009 av den 25 maj 2009 om tillämpningen av protokollet om förfarandet vid alltför stora underskott som är fogat till fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen (EUT L 145, 10.6.2009, s. 1).

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Litauen uppfyller de nödvändiga villkoren för att införa euron. Litauens undantag enligt artikel 4 i 2003 års anslutningsakt upphävs med verkan från och med den 1 januari 2015.

Artikel 2

Detta beslut riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 23 juli 2014.

På rådets vägnar
S. GOZI
Ordförande
